

Ruimte voor de Hulphond!

Hulphonden in Nederland:

Er zijn in Nederland verschillende hulphonden. Onder andere: ADL- honden (voor mensen met een fysieke beperking), blindengeleidehonden, signaalhonden (dovengeleidehonden), seizurehonden (voor mensen met epilepsie), diabetes hulphonden, psychiatrie hulphonden, hulphonden voor autisme en hulphonden voor mensen met eetstoornissen. Daarnaast is er een groeiende groep honden die een therapie ondersteunt.

Hulphonden dragen doorgaans een tuig of dek met daarop de naam van de organisatie, soms de functie van de hond en op bijna alle tuigen staat een tekst, meestal: "Niet aaien a.u.b.", "Niet afleiden", of "Niet storen a.u.b.". Daarnaast heeft het team (hulphond en persoon) in de regel een legitimatiepasje van de organisatie die de hond of het team heeft opgeleid. De hulphond neemt in Nederland een aparte plaats in. De honden zijn, als zij hun dek of tuig dragen in functie van hun geleider/mensenvriend. Op het moment dat zij aan het werk zijn mogen zij niet gestoord worden, worden afgeleid of worden lastiggevallen door mens of ander dier.

De hulphonden werken met plezier.

Hard werken:

De honden werken hard, geconcentreerd en met plezier. Ze moeten zonder stress en angst kunnen manoeuvreren in onze drukke en lawaaige samenleving.

Zij moeten kunnen functioneren op straat, thuis, in het openbaar vervoer, op werkplek of op school, kortom: veel verschillende situaties.

Zij moeten kunnen werken naast rolstoel, bed of lopend persoon.

Zij moeten zich kunnen richten op de persoon die zij begeleiden en soms zelfs meerdere mensen tegelijk (kind én ouder, bijvoorbeeld).

Zij moeten verschillende emoties kunnen incasseren, zich kunnen verhouden in een gezin en kunnen handelen, gevraagd en ongevraagd. Allemaal geweldig knap dus.

Om zijn werk als hulphond te kunnen doen, heeft de hond de ruimte nodig.

Belangrijk is of dat de hond toegang krijgt tot bijvoorbeeld instelling of restaurant.

Belangrijk is of dat in de sociale kring de hond mee mag op bezoek. Maar misschien nog wel het allerbelangrijkste is: het koppel moet de ruimte krijgen om gezamenlijk te kunnen functioneren.

De magie van de hulphond:

Er gaat iets magisch uit van hulphonden voor veel mensen.

Men blijft staan om te kijken, uit zijn bewondering of stelt vragen.

Even de aandacht van de hond trekken of hem aanraken is heel verleidelijk.

Heel begrijpelijk, maar extra aandacht tijdens training of werk kan lastig of onwenselijk zijn.

De hulphond behoort voor veel geleiders/mensenvrienden tot hun persoonlijke cirkel. Aandacht voor of aanraking van de hond wordt ervaren als een ernstige inbreuk op die cirkel. Of leidt er toe dat de mobiliteit in gevaar komt.

"Niet aaien a.u.b." betekent voor velen nog steeds niet automatisch dat de hond in zijn algemeenheid niet mag worden afgeleid.

"Niet aaien a.u.b." betekent écht hetzelfde als:

"Niet roepen a.u.b."

"Niet fluiten a.u.b."
"Niet voeren a.u.b."
"Niet uitlokken tot spel a.u.b."
"Uw hond bij ons weghouden a.u.b."
"Ook niet op een andere manier afleiden a.u.b."

Maar ja, dat past allemaal niet op het tuigje!

Regelmatig horen trainers mensen zeggen dat ze het zielig vinden dat de hond niet geaaid mag worden of dat de hond moet werken.

Het aaien en afleiden tijdens zijn werk is vermoeiend voor de hond en leidt af van het werk.

Daarbij is het heel vervelend voor de persoon bij de hond.

De honden worden goed verzorgd, krijgen voldoende aandacht van diegenen waarmee zij leven en werken. Zij zijn niet zielig als ze van anderen geen aandacht krijgen én ze genieten van hun werk!

De honden krijgen voldoende aandacht,...

Het verlies van een hulphond.

Niet alleen de mens kan een storende factor zijn tijdens het werk van de hond.

Loslopende honden vormen een serieuze bedreiging voor koppels. Zij leiden af, zorgen voor beperkte doorgang of veel erger: bedreigende situaties voor mens en hulphond. Er zijn de afgelopen jaren hulphonden (blijvend) beschadigd door agressie van andere honden. Zij raken gewond door bijtincidenten of getraumatiseerd door de aanval van andere honden.

Dit heeft zeer verstrekende gevolgen. De hond moet worden geresocialiseerd, opnieuw in training en als dit niet lukt, kan de hond in kwestie niet langer zijn functie als hulphond uitvoeren. Dit betekent een enorm verlies, materieel en immaterieel.

De hulphond opleiden is een kostbaar traject van 1,5 tot 2 jaar, van uitermate strenge selectie, van zeer uitgebreide socialisatie, nauwkeurige opvoeding en een zeer intensief trainingstraject samen met de cliënt/cursist. Denkt u zich eens in dat u niet meer kunt samenwerken en -leven met uw allerbeste maatje waar u in het dagelijks leven afhankelijk van bent? Of dat u niet meer naar buiten durft na een traumatische gebeurtenis? Of dat u opnieuw afhankelijk wordt van allerlei mensen of instellingen omdat u geen geld meer hebt voor een "nieuwe" hulphond of de verzekering niet nóg een hulphond voor u vergoedt?!

Hoe hoort het?

Het verlies of resocialiseren/bijtrainen van een hulphond door incidenten kan eenvoudig worden voorkomen. Mensen mét en zonder honden kunnen enorm helpen door zich te houden aan een paar hele eenvoudige afspraken:

Komt u een hulphond in functie tegen met geleider en/of trainer? Laat ze hun gang gaan. Maak plaats, laat ze rustig in of uit een trein, tram of bus stappen, verleen voorrang bij het oversteken, geef het team ruimte, niet praten met de persoon of hulphond, niet aaien of anderszins afleiden. Laat ze maar, dit wordt enorm gewaardeerd!! Bent u met uw hond? Lijn hem dan (direct) aan of zorg dat de hond onder controle is en de aangeliijnde hulphond met rust laat, zodat de honden elkaar op gepaste afstand kunnen passeren. U mag verwachten dat een hulphond ook uw aangeliijnde hond met rust laat als deze losloopt.

Helpt u mee?

Geef de hulphond de ruimte!

De hulphonden, hun geleiders/mensenvrienden én hun trainers zijn u erg dankbaar!

Jennifer de Jongh

Joop Mekke

Hulphonden voor Autisme

